

[Ib Thyregod.]

sen, som jo indtræder på et senere tidspunkt.

Jeg tror imidlertid, at det vigtigste, man kan gøre på dette område, er at skabe en mentalitetsændring. Der var for et par dage siden i fjernsynet en udsendelse, der hed Narkodage, en teaterforestilling fra Fiolteatret, og en af deltagerne i denne debat omtalte, at magten sidder i folketinget.

Nu er det jo sådan, at vi i folketinget har mulighed for at gennemføre forskellige økonomiske bevillinger, og det kan vi gøre på de områder, der her er tale om, også til en øget politiindsats mod narkotikahandel osv. Men det afgørende er i virkeligheden den mentalitetsændring, som skal til for at bekæmpe narkotikamisbruget, for at medvirke til, at dette stofbrug, der faktisk har været mode blandt en del af de unge, efterhånden forsvinder, og det er her, der bør sættes ind. Her er det klart, at det også er vigtigt, hvorledes vore opinionsledere og ungdommens opinionsledere optræder i disse spørgsmål.

Ved den sidste debat her for 2 år siden var der en stærk pression for legalisering af hash, som gjorde sig gældende i folketinget; det samme gjorde sig gældende dagen før i en debat i fjernsynet, hvori folketingsordførerne nægtede at deltage. Det gjorde sig gældende her i folketinget på den indirekte måde, at et af medlemmerne af det høje ting umiddelbart i forbindelse med debatten pludselig tilstod, at han havde røget hash, men senere dog tilføjede, at det var i udlandet. Jeg skal undlade at karakterisere denne fremgangsmåde. Jeg vil blot nævne, hvorledes situationen altså var dengang: der var denne stærke pression for at gennemføre en legalisering af hash.

Heldigvis stod folketinget imod dette og lod spørgsmålet hvile med henblik på at se på det, således at loven kunne tages op til revision igen. Nu foreligger de sagkyndige redegørelser fra professor Schou og professor Villars Lunn, som ganske klart siger, at vi simpelt hen af hensyn til vore unge og vore børn ikke kan gennemføre en legalisering af hash. Det kunne man vel i og for sig allerede på daværende tidspunkt sige sig selv allerede ud fra det synspunkt, at vi er bundet dertil ved en international konvention, og at vi naturligvis ikke kan ligge som en ø midt

iblandt de andre lande, en ø, som kunne blive et særligt område for narkotikahandel, hvis vi ene af alle lande gennemførte en legalisering af hash.

Det er altså klart både ud fra vore internationale forpligtelser og ud fra det, som nu klart foreligger for folketinget gennem de sagkyndige redegørelser, at dette må afvises. Derfor må det også være således, at man på dette område må ophæve revisionsbestemmelsen: Hvis den lægevidenskabelige udvikling på længere sigt fører til, at man internationalt set mener at kunne gå ind for en legalisering af hash, må vi vende tilbage til spørgsmålet, men som stillingen er i dag, kan vi ikke tage andet standpunkt, end at vi ikke kan gå ind for denne legalisering af hash, som agitationen gik for ved den sidste folketingsdebat, vi havde om dette spørgsmål.

Det er nævnt både af hr. Tastesen og af fru Ellen Strange Petersen, at der var denne udsendelse i tv-avisen i forbindelse med forfatterne Klaus Ribbjergs og Jesper Jensens besøg hos kulturministeren. Jeg forstod på hr. Tastesen, at han mente, man i særlig grad skulle se op til disse forfattere, dog ikke i forbindelse med denne sag. Jeg mener ikke, man behøver at tage standpunkt til, om man bør se op eller ikke bør se op til de herrer forfattere Ribbjerg og Jesper Jensen, men jeg mener i hvert fald, at man om den episode, der her fandt sted, kan sige, at den var skadelig ud fra det synspunkt, jeg her har fremhævet, nemlig at der er tale om personer, som i høj grad kan komme til at virke som opinionsledere for unge, og som indtog et standpunkt, der var ganske forkert.

Nu var det sådan, at denne provokation kun kunne gennemføres ved bistand af tv-avisen, uden den var den nok næppe blevet gennemført, og jeg beklager for så vidt, at Danmarks radio gennem tv-avisen deltog i dette. For der skete jo simpelt hen dette, at man uden at underrette sin egen minister deltog i en happening imod kulturminister K. Helveg Petersen. Nu er tv-avisen jo kun 10 år gammel, og man må håbe, at der efterhånden kommer lidt større modenhed i det arbejde, der udføres, en modenhed, som jeg i hvert fald synes denne episode ikke viste.

Der har også af andre ordførere været nævnt spørgsmålet om, hvorvidt cirkulæret